

தமிழன்பனின் வணக்கம் வள்ளுவ கவிதை நூலில் உத்திகள்

பா. அன்னலட்சுமி அ. *

அ தமிழ்த்துறை, ஸ்ரீ எஸ்.இராமசாமி நாயுடு ஞாபகார்த்தக் கல்லூரி (தன்னாட்சி), சாத்தூர்-626203, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Techniques in Tamilanpanin Vanakkam Valluva Poem

B. Annalakshmi a, *

^a Department of Tamil, Sri S Ramasamy Naidu Memorial College, Sattur-626203, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
tamilzagianu@gmail.com

Received: 01-12-2021

Revised: 20-04-2022

Accepted: 01-05-2022

Published: 29-07-2022

ABSTRACT

Poetry has a special place in world literature. The traditional poems that were included in the yappu today flourish in many forms with the Yappukkattutaipputan. After the change in literature due to the arrival of the British, Bharati developed new poetry, and Bharati's successors also gave different forms to new poetry and took poetry to the next dimension. Yappu is necessary for traditional poetry and the taste and imagination of the poet are sufficient for new poetry. The forms of Pudukavitha are written today with various forms such as Kaikku(tulippa), limaraikku (iyaiput tulippa), haipun, kuraṭku, cirṭku, kasal. In order to make the poet's ideas understandable to the readers, they compose with many techniques such as imagination, simile, metaphor, allegory, symbolism, irony, and myth. In Erode Tamilanpanin vanakkam valluva Poem, he composed with techniques such as imagination, description, allusion and simile. The poet's view about Valluvam can be found in this article.

Keywords: Classical Writing Grammar, Imagination, Simile, Metaphor, Symbol

முன்னுரை

உலகலாவிய இலக்கியங்களில் கவிதைக்கெனத் தனி இடமுண்டு. யாப்புகளுக்குள் உட்பட்டிருந்த மரபுக் கவிதைகள் இன்று யாப்புக்கட்டுடைப்புடன் பல வடிவங்களாக வளம் வருகின்றது. ஆங்கிலேயரின் வரவால் இலக்கியங்களில் மாற்றம் ஏற்பட்டதைத் தொடர்ந்து பாரதியால் புதுக்கவிதை வளர்த்தெடுக்கப்பட்டு, பாரதி வழிவந்தவர்களும் புதுக்கவிதைக்கு பல்வேறு வடிவம் கொடுத்து கவிதையை அடுத்த பரிமானத்திற்கு எடுத்து சென்றனர். மரபுக் கவிதைக்கு யாப்பு அவசியமானது புதுக்கவிதைக்கு கவிஞனின் ரசனையும் கற்பனைத் திறனும் போதுமானது. புதுக்கவிதையின் வடிவங்கள் கைக்கூ(துளிப்பா), லிமரைக்கூ(இயைபுத் துளிப்பா), ஹைபுன், குறட்கூ, சீர்க்கூ, கஸல் என பல்வேறு வடிவங்களோடு இன்று எழுதப்பட்டு வருகின்றது. கவிஞனின் கருத்துக்களை வாசகர்களுக்கு புரியும் வகையில் கற்பனை, உவமை, உருவகம், எள்ளல், படிமம், குறியீடு, முரண், தொன்மம் என்ற பல உத்திகளோடு இயற்றுகின்றனர். ஈரோடு தமிழன்பனின் வணக்கம் வள்ளுவ என்ற கவிதை நூலில், கற்பனை, வர்ணனை, எள்ளல், உவமை போன்ற உத்திகளோடு இயற்றியுள்ளார். வள்ளுவம் பற்றி கவிஞரின் பார்வையை இக்கட்டுரையில் காணலாம்.

ஆசிரியர்

பன்முகப் பார்வைக் கொண்ட ஈரோடு தமிழன்பன், தொடக்க காலத்தில் மரபுக்கவிதையில் பின்னர் புதுக்கவிதையிலும் தனக்கெனத் தனி அடையாளம் பதித்தவர். வானம்பாடி கவிஞர்களில்

இவரும் ஒருவர். ஈரோடு மாவட்டம் சென்னிமலையில் 28.09.1933இல் பிறந்தார். அறுபதுக்கும் மேற்பட்ட கவிதைத் தொகுதி வெளியிட்டுள்ளார். கைக்கூ (துளிப்பா), லிமரைக்கூ (இயைபுத் துளிப்பா), கஸல், சென்றியு, ஒரு கூடைப் பழமொன்றியு போன்ற பிறநாட்டுக் கவிதை வடிவங்களை தமிழுக்கு கொண்டு வந்த பெருமை இவரைச் சாரும். 2021 இல் ஒரு வண்டி சென்றியு என்ற ஜாப்பனியக் கவிதை வடிவத்தை அறிமுகம் செய்தார். சமூகத்தில் நடக்கும் அவலங்களை இலக்கியவாதிகள் படைப்புகளில் வெளிப்படுத்துவது புதிதல்ல, அது போல ஈரோடு தமிழன்பனும் சமூகக் கொடுமைகளைக் கவிதைகளில் பிரதிபலிப்பவர்.

கற்பனை நயம்

படைப்பாளன் படிப்போர் மனக் கண்முன் தன் அனுபவத்தைப் படைத்துக்காட்டும் திறனே கற்பனை என்பார் வின்செய்டர். மனித ஆசையின் நிழல் என்று கூறலாம் கற்பனையை, கற்பனைத்திறன் அற்ற மனிதன் இல்லை. இயல்பு வாழ்க்கையிலும் கற்பனை கொட்டிக் கிடக்கின்றது. நடந்து முடிந்த முடியாத நிகழ்வுகளைக் கற்பனையால் அவரவர் விருப்பப் படி மாற்றி அமைக்க முடிகின்றது. அவற்றிக்கு வடிவம் கொடுப்பது கவிதையால் முடியும். வள்ளுவர் இன்று இல்லை வள்ளுவரிடம் தோன்றும் சந்தேகங்களை கவிதை மூலம் கற்பனையாக இயற்றியுள்ளார் கவிஞர்.

“எட்டாவது சீர்கள் எல்லாம்

இப்போது உன் சிலை முன்

உண்ணாவிரதம் இருக்கின்றன

என்ன கோரிக்கை தெரியுமா?

திரும்பவும்

நீ வந்து இன்னொரு திருக்குறள்

எழுதும் போது

எழு சீர்களுக்குள் இடம் தர வேண்டுமாம்”

யாப்பு இலக்கணம் மரபு கவிஞர்களுக்கு தெரியும், ஆனாலும் ஒரு கற்பனையாக “எட்டாவது சீர்” என்ற தலைப்பில் வள்ளுவருக்கு ஏன் எட்டாவது சீர் தேவைப்படவில்லை எதற்காக எட்டாவது சீர் அவர் பயன்படுத்தவில்லை என கவித்துவத்துடன் எழுதியுள்ளார் (Tamilanban, 2000).. எட்டாவது சீர் தவம் இருப்பதாகவும், வள்ளுவரிடம் வினா தொடுப்பது போன்றும், நமக்காக எட்டாவது சீரை விட்டுவிட்டாரா என வினாவிற்கான பதிலையும் கவிஞரே கூறுகின்றார். அன்று தான் வள்ளுவர் கடைசிக் குறள்பாவை எழுதினார் என்ற தலைப்பில், கடைசி குறட்பா எழுதும் நாளில் வள்ளுவர் மனநிலை, சூழல் என்னவாக இருந்திருக்கும். அவரிடம் எழுத்தாணி, விளக்கு, ஓலை, மேகம், காற்று, இயற்கை என அனைத்தும் குறட்பாவை உணர்த்துவது போன்று கற்பனை செய்துள்ளார். ஒன்னே முக்கால் அடியில் வள்ளுவர் குறள் இயற்றியுள்ளார். வள்ளுவருக்கு இரண்டு குழந்தைகள் இருந்தால் எப்படி இருக்கும் என்று கற்பனை செய்துள்ளார். வள்ளுவரின் எழுத்தாணி கிடைத்தால் எப்படி இருக்கும் என்று சிந்திக்கின்றார். வள்ளுவரை பற்றி அறிய வேண்டும் என்பதை விட உணர வேண்டும் என்பதே கவிஞரின் கனவு என்பதை கவிதை வரிகள் உணர்த்துகின்றது.

“பகலில் எத்தனை அதிகாரம்

முடிப்பார்?

சூரியனுக்குத் தெரியாது

அதற்குத் தெரியும்”

என்ற வரிகள், வள்ளுவரைப் பற்றி அறிந்த எழுத்தாணி தனக்கு கிடைக்க வேண்டும் என கற்பனையாக கவிஞர் இயற்றியுள்ளார் (Tamilanban, 2000). திருக்குறளை படிக்கும் நமக்கு வள்ளுவரின் மனநிலை எந்த சூழலில் குறளை இயற்றியிருப்பார், எத்தனை நாட்கள் ஆகியிருக்கும், அதிகார அதிகாரமாக எப்படி வகுத்திருப்பார் என்று எவரும் சிந்திப்பதில்லை, ஆனால் கவிஞர் கற்பனையாக கேட்கின்றார் வள்ளுவரை பற்றி அறிந்த எழுத்தாணி கிடைத்தால் வள்ளுவத்தை அறியலாம் என்று. வள்ளுவரின் தாய் இறந்த அன்று வள்ளுவரின் மனநிலையைத் தன்நிலையில் இருந்து உணர்ந்து கவிதை இயற்றியுள்ளார். வாழ்க்கை நிலையாமை எழுதிய வள்ளுவருக்கும் இழப்பு ஏற்படும் பொழுது உணர்ச்சிகளே முந்திக் கொண்டு வந்து நிற்கும்.

“அவருடைய தாய், தன்

மகனின் கண்களில் பழுத்து உதிர்ந்த

உப்புத் திராட்சைகளின்

உள்ளே இருந்து வெளியே வந்து

சொன்னார்,

உப்பும் சர்க்கரையும் ஒரே நிறம்!

உதயமும் சூரிய மறைவும் ஒரே நிறம்!

பிறப்பும் இறப்பும்

ஒரே இரத்தம்!”

உணர்ச்சிப்பூர்வமான கற்பனைதான் இக் கவிதை. வள்ளுவரின் இத்துணை அறிவும் அவர் தாயிடம் இருந்துதானே அவருக்கும் வந்திருக்கும்.வள்ளுவரை பெற்றதால் தினமும் பூரித்துப்போயிருப்பாள் வள்ளுவரின் தாய் (Tamilanban, 2000). வள்ளுவரின் தாய் இறந்த பின் கூட வள்ளுவருக்கு உலக வாழ்கைப் பாடத்தை கற்றுத்தருவது போல் இக் கவிதை படைத்துள்ளார்.

உவமை

ஒரு பொருளையோ உயிரையோ அதன் நிலையிலிருந்து உயர்த்திக் கூற உவமை பயன்படுகின்றது. சங்க இலக்கியம் தொட்டு இன்று வரை உவமை கவிதையின் உத்தியாகப் பயன்பட்டு வருகின்றது. அணிகளுக்கெள்ளாம் தாய் அணி உவமை. கவிஞரின் கருத்தை நயத்துடனும் அழகாகவும் எடுத்துரைக்க உவமை பயன்படுகின்றது.

“சம்மணம் போட்டு

வீட்டு முற்றத்தில் வீற்றிருந்த

அவர் முகம்

மலர்கள் எழுதிவைத்த ஒரு

கவிதைப் போல்

அமைதி தவழச்

சுடர்ந்து கொண்டிருந்தது

அந்த முன்னிரவுப் பொழுதில்”

‘அன்றுதான் வள்ளுவர் கடைசிக் குறட்பாவை எழுதினார்’ என்ற தலைப்பில் வள்ளுவரின் மகிழ்வை இயற்கையோடு ஒப்பிடுகின்றார் (Tamilanban, 2000). ஒரு செயலை செய்து முடிக்கும் பொழுது அனைவர் மனதிலும் மகிழ்வு தோன்றும் அது போல வள்ளுவரும் கடைசி குறளை எழுதி முடித்த

உடன் அவரின் முகம், மலர் மென்மையானது மென்மையான மலர் கவிதை எழுதினால் மலரின் மணம், மென்மை, அழகு அனைத்தும் இருக்கும், அது போன்று வள்ளுவரின் முகம் இருந்தது என்று உவமையாக எழுதுகிறார்.

“ஆயிரம் சாவிகளால் திறக்கப்படும்

அதிசயப் பூட்டு, உனது நூல் !

திறப்புகளால் நிரப்பி வைத்திருக்கும் உன் பூட்டை

உடைக்காத குறை

ஆள்ஆளுக்கும் அள்ளி வருகிறார்கள்

அர்த்தங்களை!”

போன்ற வரிகளில் வெளிப்படும் உவமையில் எள்ளல் தன்மை வெளிப்படுகின்றது (Tamilanban, 2000). வசப்படுவாயா வள்ளுவா? என்ற கவிதையில். மரபுச் செய்யுள்களாக உருவான அனைத்துக் கவிதைகளுக்கும் உரை பிற்காலத்தில் உரையாசிரியர்களால் விளக்கப்பட்டது. ஒவ்வொருவரின் உரையும் வேறுபடுவது மட்டுமல்லாமல் எது உன்மையான விளக்கம் என வினாவை முன்வைக்கின்றது. எத்துணை உரை கண்டுவிட்டது திருக்குறள், மூலம் என்னவென்று புரியாமல் போய்விடுமோ என்ற கவலை கவிஞரின் வரிகளில் புகுகின்றது.

“காவி கமண்டலங்களில்

கருப்பைகளில்

உருவானவை அல்ல

உன் சிந்தனைகள்

சூரிய கர்ப்பத்தில்

தூல்கொண்டு பிறந்தவை”

“கதவு மூடாத கருத்து நிறுவனம்” என்ற தலைப்பில் எழுதிய கவிதை, வள்ளுவரின் குறளுக்கு இந்த இயற்கையை உவமையாக்கியுள்ளது (Tamilanban, 2000). இக் கவிதை முழுவதும் உவமை தவழ்கின்றது. வள்ளுவரின் சிந்தனையில் பிறந்த எழுத்துகள், சூரியனின் சூலில் பிறந்தது என ஒப்பிடுகின்றார். உலகிற்கு முதலானவன் சூரியன் சூரியனிலிருந்தே இந்த பூமி பிரபஞ்சம் தோன்றியது. கண்ணுக்குத் தெரிந்த இறை என்றும் கூறலாம். சூரியன் மிக வெப்பமானது யாரும் நெருங்க முடியாது. குறளை சாதாரண ஒன்றோடு கவிஞர் ஒப்பிடவில்லை சூரியனின் பிள்ளைக்கு உவமை ஆக்குகிறார் கவிஞர்.

கவித்துவம்

கவித்துவம் என்பது கவிஞரின் கற்பனையின் உச்சம், அதனை எந்த கட்டுப்பாட்டுக்குள்ளும் அடக்கிவிட முடியாது. வாசகனைத் தன்வயப்படுத்தும் திறன் கொண்டது கவித்துவம். கவிதைக்குள் கவித்துவம் எப்போதும் நிறைந்திருக்கும். “கவித்துவம் என்பது கவிதையின் மற்ற பிற கலைகளில் உள்ள ஒரு துல்லியமான கைக்கொள்ள வேண்டிய இரசனை. தீவிர சிந்தனையாலும், ஒருவரது பன்முகப்பட்ட ஆக்கக்கூறுகளுடன் நீண்ட காலம் பிணைப்பினாலும் உருவானது. அதுவொரு இயல்பான உணர்திறன்” என்று வோர்ட்ஸ் வொர்த் கூறுகிறார். கவித்துவம் என்பது உணர்வு சம்பந்தப்பட்டது. வள்ளுவரை வேறு ஒரு பார்வையிலும் பார்த்து ரசிக்க வைக்கிறது ஈரோடு தமிழன்பனின் கவிதை.

“தேரில் அன்று

பயணம் போனபோது அடைந்ததை விட

அதிக இன்பத்தை,

அதை முல்லைக் கொடிக்கு நிறுத்திவிட்டு

நடந்தபோது பெற்றான் பாரி”

எத்தனை நூற்றாண்டுகள் கடந்த பின்பும் பாரியைப் பாட மறப்பதில்லைத் தமிழ் சமூகம். அறத்துப்பாலில் உள்ள இல்லறவியல் குறள் தான் “ஈத்துவக்கும் இன்பம்”, ஒருவருக்கு கொடுப்பதால் அடையும் இன்பம் கொடுத்தால் மட்டுமே உணர முடியும் (Tamilanban, 2000). வள்ளுவர் வாழ்க்கை அனுபவங்கள் மூலம் குறள் இயற்றினார். அவர் பார்த்த சமூகம் வள்ளுவரின் குறளில் பிரதிபலிப்பாகின்றது. பின் வந்தவர்கள் மேடையில் முழங்கவும், மதிப்பெண்ணிற்காகவும் வள்ளுவத்தைப் படிக்கின்றனர். மனிதம், அற நூல்களிலும் வரலாற்று புத்தகங்களில் மட்டுமே பார்க்க முடிகின்றது. வள்ளுவரும், வள்ளலாரும் பிறந்த நாட்டில் நிஜ வாழ்க்கையில் அறத்தோடு வாழ மறந்து விட்டான் மனிதன். வள்ளுவரின் குறட்பாவை மிக கவித்துவத்துடன் ஆசிரியர் படைத்துள்ளார்.

“காமப் பூச்சியாய்ச்

சிறுமைப்பட்ட மனிதனை

மலரினும் மெல்லிய குறட்பாக்களால்

மாற்ற முடியவில்லை.....

வசந்தத்தின் மொழி

பூக்களுக்குப் புரியும்,

புதைக்குழிகளுக்கு எப்படி புரியும்?”

வசந்தத்தின் மொழி புதைக்குழிகளுக்குப் புரியுமா? என்ற கவிதையின் கவித்துவம் மனிதனை சாடுகின்றது. மலர் மிக மென்மையானது (Tamilanban, 2000). கவிஞர் குறட்பாவை மலரை விட மென்மையானது என்கிறார். வள்ளுவர் வீணை வாசிக்கிறார், வசப்படுவாயா வள்ளுவ....., ஈத்து உவக்கும் இன்பம், எழுத்துகளை உவமையாக்கிய முதல் எழுத்தாளன், கதவு மூடாத கருத்து நிறுவனம் என கவிஞரின் கவிதைத் தலைப்புகளே கவித்துவத்தின் உச்சம் எனலாம். திருக்குறளை சிறுவயது முதல் படிக்கின்றோம். ஆனால் எவரும் மதிப்பெண்ணைக் கடந்து வாழ்க்கையோடு வள்ளுவத்தை ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதில்லை. வாடிய பயிரைக் கண்டு வாடியவன் பிறந்த நாட்டில் சகமனிதன் ஒன்றென்பதை உணராமல் இருக்கின்றான். இந்த இயற்கையிடம் வள்ளுவம் இருக்கின்றது. மனிதனும் எப்போது இருக்கும் என்ற ஏக்கம் கவிஞரின் கவிதை உணர்த்துகின்றது.

அங்கதச் சுவை

அங்கதம் என்பது எள்ளல் தன்மையுடன் நகைச் சுவையாக அமைவது. சமூதாயத்தில் நடக்கும் அவலங்களை வன்மையாக எழுதுவதை விட எள்ளல் தன்மையுடன் எழுதுவது கவிதைக்கு அழகு சேர்க்கும். வஞ்சப் புகழ்ச்சி அணி என்றும் கூட கூறலாம்.

“நிலாவுக்கு

அர்த்தம் சொன்னார்கள்

முகம் என்றும் முறுவல் என்றும்

கன்னம் என்றும் புரிந்தது,

நிலா என்னெவென்று புரியாமல்

போனது”

நிலாவென்றால் என்ன என்று எவரிடமாவது கேட்டால், நிலாவிற்கு பல உவமை சொல்வார்கள் (Tamilanban, 2000). நிலாவிற்கு விளக்கம் தர மாட்டார்கள். நிலா, பூ, கடல், குழந்தை, அம்மா என இவற்றிக்கெல்லாம் சரியான விளக்கம் கூறாமல் வேறு ஒன்றையே கூறுகின்றனர். இதையெல்லாம் ஆசிரியர் கூறிவிட்டு, வள்ளுவம் என்பது யாது எனக் கேட்டால் உரையாசிரியர்களைக் காட்டுகின்றனர். வள்ளுவத்திற்கு பதில் வள்ளுவர் இல்லை என்றால் வள்ளுவத்தை படிப்பதில் பயன் என்ன என கூறி முடிக்கிறார்.

“பரிமேலழகருக்குப்

புரிந்தது

காளிங்கருக்கு;

காளிங்கருக்குப்

புரிந்தது

பரிதியாருக்கு;

பரிதியாருக்குப்

புரிந்தது

மணக்குடவர்க்கு.....

மணக்குடவர்க்குப் புரிந்தது

மற்றவர்க்குப்

புரியாமல்.....புரியாமல்.....”

திருக்குறளுக்கு சிறந்த உரைகள் எனக் கூறப்படுவது மேற்கண்ட உரையாசிரியர்கள் (Tamilanban, 2000). சில திருக்குறள் உரைக்கே ஒரு உரை தேவைப்படுகின்றது. உரையாசிரியர்களுக்குப் புரிந்த திருக்குறள் மற்றவர்களுக்குப் புரியாமல் போய்விட்டது என ஆசிரியர் அங்கதச் சுவையோடு கூறுகின்றார்.

குறியீடு (Symbol)

குறியீடு என்பது நேரடியாக ஒரு பொருளை கூறாமல் வேறு ஒரு பொருளின் வழி அர்த்தத்தினை வெளிப்படுத்துவது. கவிதையில் குறியீடுகள் வெளிப்படையாகச் செயல்படும். புதுக் கவிதையில் அதிகமாகப் பயன்படுத்தப் படும் உத்தி குறியீடு.

“கடவுளையே கோயில்களிலிருந்து

விடுதலை செய்தவர் அவர்

குருக்கள், குடமுழுக்குகள், தட்சினை,

பிரசாதம், உண்டியல், உற்சவம் எல்லாவற்றையும்

பொறுத்துக் கொண்டு,

கோயிலில் சிறைப்பட்டுக் கிடந்த

கடவுளை வள்ளுவர் விடுதலை செய்தார்.

செம்பிலிருந்தும் கல்லிலிருந்தும்,

வள்ளுவர்

கடவுளை விடுதலை செய்தார்.”

திருக்குறளை ஒரு மதத்திற்குள் அடக்கி விட முடியாது. ஆனால் ஒவ்வொரு சமயத்தைச் சேர்ந்தவரும் அவரவர் மதத்திற்குள் கட்டுப்படுத்த நினைக்கின்றனர் (Tamilanban, 2000). மதங்களையும், இனங்களையும் கடந்த திருக்குறள் எக்காலத்திற்கும் ஏற்றத் திருக்குறள். அதனால் தான் உலகப் பொதுமறை என்று கூறுகின்றோம். மதத்தின் பெயரில் அதிக சீரழிவுகள் ஏற்படுகின்றது. மனிதநேயம் தான் கடவுள் என்று எவருக்குப் புரிகின்றது. சமயம், இனம், காசு, பதவி, தன் குடும்பம், ஆசை என சுயநலமான வாழ்க்கை வாழ்கின்றான். இதனையெல்லாம் விடுதலைச் செய்தவர் வள்ளுவர். மூடநம்பிக்கையைத் தகர்த்தவர்.

கவிதையும், கருத்தும்

“கவிதை என்பது அறிவியல் நூல் போன்றது அன்று. ஒரு பொருளை எந்தவிதமான மயக்கமுமின்றிக் கூறுவது அறிவியல் நூல். ஆனால், கவிதை அல்லது இலக்கியம் கவர் பொருள்களையும் தருவன” கவிஞர் கவித்திறனோடு கருத்தையும் சேர்த்து வாசகரின் ரசனைக்கு ஏற்றவாறு எழுதுகின்றார் (Agathiyalingam, 1998). கவிஞர் ஈரோடு தமிழன்பனின் கவிதையின் கருத்துக்களில் திருக்குறளில் உள்ளக் கருத்துக்களை எப்படி வாழ்க்கையோடு பொறுத்திப் பார்க்க வேண்டும் என கூறுகின்றார். விலைமாதர்கள் வள்ளுவரிடம் கேட்ட வினாக்கள் என்ற கவிதை ஆசிரியரின் கற்பனையில் மிகுந்த கருத்து செறிவோடு அமைந்தது. வள்ளுவர் பொருட்பாலில் வரைவின் மகளிரை ‘மாய மகளிர்’ என்று எழுதியிருப்பார். அன்று தொட்டு இன்று வரை ஏதோ ஒரு சூழலில் ஒரு பெண் விலைமாமாதுவாகின்றாள், ஒரு ஆண் கவிஞன் பெண்ணின் உணர்வை மிக அழகாக எழுதியுள்ளார்.

“ஐயா!

நீங்கள் சொன்னதுபோல்

எல்லாம் விற்கிறோம் - எனினும்

இதயத்தை விற்பதில்லை”

வள்ளுவர் தற்பொழுது இருந்திருந்தால் விலைமாதர்களை இப்படி எழுதியதற்கு வருத்தப்பட்டிருப்பார் (Tamilanban, 2000). பொது மகளிரை பழி தூற்றும் உலகம் அவர்கள் அப்படி மாறியதற்குக் காரணமானவர்களை ஏதும் சொல்வதில்லை. உலகில் பிறந்த அனைத்து மக்களும் ஒன்று என்று கூறிய கணியன் பூங்குன்றனார் பிறந்த நாட்டில்தான் ஜாதி, மதம், கட்சி என அத்துணை பிரிவினைகள். கவிஞரின் கவிதைகளில் கருத்துகள் நிறைந்துள்ளது.

முடிவுரை

கவிஞர் ஈரோடு தமிழன்பன் கவிதையில் பல்வேறு உத்திகளைக் கையாண்டுள்ளார். 22 தலைப்புகளில் கவிதை எழுதியுள்ளார். வள்ளுவத்தைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்றும், சில இடங்களில் வள்ளுவரையே கேள்விக் கேட்பது போன்றும் அமைந்துள்ளது. உவமை, கற்பனை, கவித்துவம், அங்கதம், கருத்து, குறியீடு போன்ற உத்திகளைக் கவிஞர் பயன்படுத்தியுள்ளார். வள்ளுவத்தை வேறுபார்வையில் பார்க்க வைக்கின்றது கவிதைகள். வள்ளுவர் கூறிய அறத்தை இன்று நாம் எப்படி பயன்படுத்துகின்றோம் என்பதை கவித்துவத்தோடு எடுத்துரைக்கின்றார். கவிதை மிக ஆழமான வரிகளோடு சிந்திக்கத் துண்டும் வகையில் அமைந்துள்ளது.

References

Tamilanban, (2000) Vanakkam Valluva, Poompuhar Pathippagam, Chennai, India.

Agathiyalingam, S., (1998) Kavithai Uruvakkam, Kazhaga Veeliyeedu, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License